

Μετά δὲ τοῦτον (ἄδηλον ἐπὶ πόσον διδάξαντα) ἀναφέρεται Θεόφιλος ὁ Κορυδαλέως, Ἀθηναῖος, ὑπὸ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως τῷ 1626

λοῖς γαστριμάργοις δεσπνα καὶ πότους διώκων τῇ λαιμαργίᾳ καὶ ἀδόξηφαιγία δουλαγωγούμενος· ὁ δὲ Φραγκίσκος Κόκκος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐνεγκαμένην· ἐκεῖθεν δὲ ληγούσης τῆς ΙΣΤ' Ἑκατοσῦος (sic) μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Περὶ τούτου λέγεται, τῇ μὲν ἔνδον διαθέσει ἦν λατινόφρων, τῇ δὲ ὄψει καὶ πράξει ὀρθόδοξος, οὕτω γὰρ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ συμφέροντος αὐτῷ ὑπαγορεύοντος, καὶ δὴ μάλιστα διὰ τοὺς περιόντας τηνικαῦτα ἐν Κωνσταντινούπολει περιωνόμεους ἐκ τοῦ Κλήρου, οἷος κατ' ἐξοχὴν ἦν ὁ πολὺς τὴν σοφίαν καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρόμαχος θερμὸς, πανευκλεῆς καὶ πανσέβαστος Μελέτιος ὁ Πηγᾶς, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας· καὶ ἄλλοι ἔτι τῶν Ἀρχιερέων ἐλλόγιμοι, ἀχροαταὶ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος καὶ Ἰωάννου τοῦ Ζυγομαλᾶ. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου τῷ 1593 ἔτει κατὰ Νοέμβριον, καὶ τὸν θάνατον δύο Πατριαρχῶν τῷ αὐτῷ 1594 ἔτει Γαβριήλ, καὶ Θεοφάνους, κατ' ἐπίμονον παράκλησιν τῶν ἐν βασιλευούσῃ Ἀρχιερέων τε καὶ τῶν προκρίτων ἐκόσμησεν ὁ κλεινὸς Μελέτιος τὸν Οἰκουμηνικὸν Θρόνον τοποτηρητῆς τούτου γενόμενος κατὰ τὰ ἔτη 1595 καὶ 1596, ὅτε τὸ Πατριαρχεῖον ἦν κατὰ τὴν Ξυλόπορταν· αὐτὸς οὖν ὁ Κόκκος ἢ καθ' ὑπόκρισιν ἢ κατ' ἀλήθειαν, νοθευσίᾳ καὶ προτροπῇ πιθάνων τοῦ Πηγᾶ μεταμέλῃ χρησάμενος, τὰς παπικὰς κακοδοξίας ἀποπτύσας· καὶ ὑπόληψιν πήξας, τὴν λήξιν ἀμειψαμένου Θεοδοσίου τοῦ Ζυγομαλᾶ κατ' ἔγκρισιν τοῦ τε κλήρου καὶ τῶν ἄλλων συντελοῦντος καὶ τοῦ Πηγᾶ, ὁ Κόκκος αὐτὸς, δυνατὸν, ὡς εὐπαίδευτος, τὴν τοῦ Γένους Σχολὴν ἀνεδέξατο, ἀρχομένης τῆς ΙΖ' Ἑκατ. ἀλλ' ἐφ' ὅσον χρόνον παρέτεινε διδάσκων, ἐφ' ὅσον τῆς ἡλικίας προεβεβήκει αὐτὸς καὶ τὸ ζῆν παρέτεινε μέχρι τῆς τοῦ Κορυδαλέως ἐλεύσεως, ἡμῖν ἄδηλον· ὁ δὲ συμμαθητευσάμενος αὐτῷ Ματθαῖος Καρυοφύλλης ἔζη ἔτι κατὰ τὸ 1634 ἔτος ἐν Ῥώμῃ, γαστρὶ δουλεύων, ἀκορέστως βουλιμιῶν, καθ' ὃν χρόνον συνέγραψε διὰ στίχων πολιτικῶν ἀποτεινόμενος εἰς τὸ Γένος καὶ διεγείρων αὐτὸ τὰ ἐξ ἀμάξης κατὰ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ὡς ἐχθροῦ τῆς Ῥώμης· ἐξ ὧν πολλῶν χάριν περιεργείας ταῦτα:

Εἰκονομάχον ἔχετε τὸν ψευδοπατριάρχην,
καὶ παλαιᾶς αἰρέσεως νῦν Ἀκαδημιάρχην·
καὶ πῶς τὸν τρισεπίβουλον πάντες οὐ διασπάτε;
καὶ Φινεὲς τὸν ἔνθεον ζῆλον οὐχὶ τολμάτε;
ἐγείρεσθε, ὀπλίσητε, οὐκ ἄμαχος ὁ δράκων·
καὶ ἀποσκοραχίσατε τὴν ῥίζαν τῶν φαρμάκων.

Ὁ δὲ οὐκ ἴσχυσεν ἡ Ῥώμη διὰ τῶν αὐτῆς βδελυρῶν παρασίτων πράξαι, διὰ